

ČTENÍ ZE ŽIVOTA ŠKOLY

ZÁKLADNÍ ŠKOLA - NÁVŠTĚVA SPISOVATELKY ZUZANY NOVÁKOVÉ • TURNAJ V KOPANÉ ŽÁKŮ 3. - 5. TŘÍD • SBĚR POMERANČOVÉ KÚRY • JÍZDA ZRUČNOSTI NA KOLOBĚŽCE ANEB KOLOBĚŽKIÁDA • MĚSTSKÉ VÍCELETÉ GYMNÁZIUM - SLOVO ŘEDITELE ŠKOLY • MAJÁLES • DELF SCOLAIRE • BIOLOGICKÁ OLYMPIÁDA • DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ NĚMECKY A NETRADIČNĚ • ČEŠI VE SVĚTĚ • ČAROVNÉ PRSTÝNKY • 7.G NA VÝLETĚ V POLSKU • MĚSTSKÁ STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA - POZNÁVACÍ VÝLET DO VÍDNĚ • MATEŘSKÁ ŠKOLA - VŠICHNI SPOLU I SE SLUNÍČKEM

Turnaj v kopané žáků 3. – 5. tříd

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Vinařská 29, Klobouky u Brna

tel. 519 419 181 ■ e-mail: reditel@zsklobouky.cz ■ www.zsklobouky.cz
ředitel školy: Mgr. Zdeněk Kachnáč

NÁVŠTĚVA SPISOVATELKY ZUZANY NOVÁKOVÉ A JEJÍHO MANŽELA

Naše malé druháčky na ZŠ v Kloboukách u Brna provází celý školní rok příběhy v čítance i učebnici českého jazyka od paní spisovatelky Zuzany Novákové z nakladatelství Alter. Ta prožila svoje dětství v našem městečku. Nyní žije se svým manželem a svými dcerami v Brně. Na svém kontě má více než 50 vydaných knih. Především se

věnuje tvorbě pohádek, ta je prochnuta vlídnou atmosférou a harmonií. Ve svých dílech vyniká mimořádným citem pro krásu jazyka.

Podánilo se nám sehnat adresu a tak nastalo naše dopisování s paní spisovatelkou. Na její vlídná a laskavá slova se děti vždy moc těšily a na oplátku malovaly, psaly, posílaly dárečky. Jako vzácné drahokamy děti uchovávaly dopisy i knihy, které si s paní učitelkou ve škole přečetly. Vyvrcholením našeho milého dopisování byla návštěva naší milé paní spisovatelky i s manželem na naší škole v Kloboukách u Brna.

Nejdříve naše vzácné hosty přivítal pan ředitel Zdeněk Kachnáč s krásnou kyticí a typickým dárkem - zdobenými kraslicemi. Potom se ujali hostů druháci, kteří je uvítali dárky, květinami i programem. Následovala zajímavá beseda, prokládaná vystoupením, na kterém se podílely děti z celého prvního stupně. Čas nám velmi rychle ubíhal a pro děti to byl opravdu nevšední zážitek. Vždyť komu se poštěstí setkat se osobně s oblíbenou spisovatelkou! Na závěr si nechaly děti podepsat paní spisovatelku do knih a připravených památků. Loučení je slibem návratu a tak paní spisovatelko, zase brzy nashleďanou! Poslední tečku vzácné návštěvy udělalo přivítání pana starosty Zdeňka Lobpreise na městském úřadě v Kloboukách.

Text a foto: Bronislava Černá

Již druhým rokem pořádal náš školní klub ve spolupráci s žáky 5. A turnaj v kopané. Tentokrát jsme se sešli na kurtech za školou. Bylo sehráno šest zápasů a výsledek byl následující:

1. místo: 5. A	(Demela, Bednář, Matěja, Urban, Kotrla, Kaderka)
2. místo: 5. B	(Otáhal, Libenský, Miklíková, Hájek, Kulkus, Stejskal)
3. místo: 4. A	(Marek, Caturegli, Kovačik, Požár, Pregrtová, Sevránek)
4. místo: 3. A	(Mrva, Janča, Hejl, Lazók, Šebestová, Šeda)

Naši skvělí rozhodčí turnaje, žáci 8. třídy (Michal Musil, Petr Dostál a Honza Pregrt) vyhlásili v závěru všech zápasů také nejlepší hráče turnaje.

Nejlepší gólman:	Marek Patrik, 4. tř.
Nejužitečnější hráč:	Lazók Martin, 3. tř.
Nejlepší střelec:	Ivo Kotrla, 5. A

Děkujeme všem hráčům a rozhodčím za velmi pěknou hru a bezproblémové zápasy. Ke skvělé atmosféře přispěli samozřejmě také fanoušci z jednotlivých tříd, třídní paní učitelky a děti ze školní družiny, které si pro tuto akci vyrobily barevné třepetalky.

Text a foto: Dagmar Urbanová

Druhý slet čarodějnic u kloboucké základky

Ve středu 20. dubna 2011 se na školním hřišti slétlo odpoledne mnoho velkých i malých čarodějů a čarodějnic. A někteří v opravdu krásných kostýmech. Nejvíce to slušelo dětem z Klubu Sluníčko.

Pod vedením vrchních čarodějnic a jednoho čaroděje se soutěžilo, kreslilo na chodník, opékalo a popíjely se chutné drinky. Nálada byla výborná. Za odměnu bylo sladké mlsání. Všichni jsme si to užili a už se těšíme na příští rok, kdy se v Kloboukách u Brna slétneme již potřetí. Proto nezapomínejte ani minutu a chystejte si kostýmy. Vítány jsou také vaše nápady.

za čarodějnickou obec: Dagmar Urbanová (text, foto)

Sběr pomerančové kůry

Naše základní škola letos opět přispěla nákupně LEROS s.r.o. ve Strážnici sběrem sušené pomerančové kůry.

Kůru jsme sbírali od listopadu do dubna a zde je přehled nejlepších sběračů a kolik jsme čeho nasbírali. Ještě je třeba dodat, že některé třídy si tímto sběrem vydělaly peníze na školní výlet a vítězní jednotlivci byli odměněni věcnými cenami.

Text:
Dagmar Urbanová

VYHODNOCENÍ - JEDNOTLIVCI

1. Vodáková Aneta, 4.tř. 32,00 kg
2. Adamová Nela, 2.tř. 8,85 kg
3. Malinková Anna, 3.tř. 8,50 kg
4. Svoboda Petr, 2.tř. 7,00 kg
5. Adamová Tereza, 2.tř. 6,35 kg
6. Vodák Jakub, 3.tř. 5,30 kg
7. Filipi Bára, 4.tř. 5,00 kg
8. Jakubčík Václav, 2.tř. 4,65 kg
9. Vodák Vladík, 6.B 4,50 kg
10. Cingelová Tereza, 2.tř. 4,25 kg

VYHODNOCENÍ 1. STUPEŇ

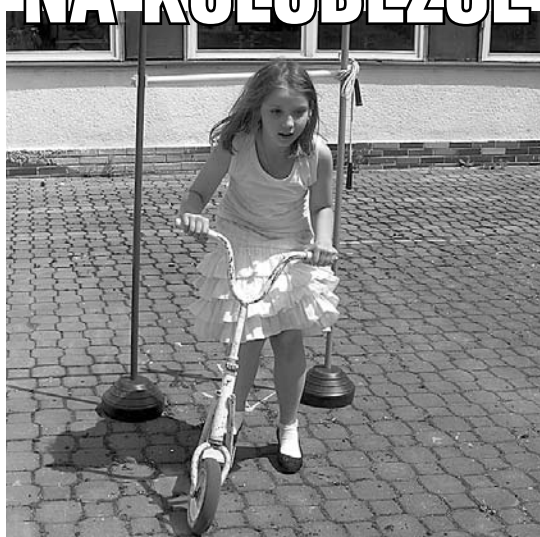
1. 2.A (59,75 kg) - nasbíralo 22 žáků
2. 3.A (28,70 kg) - nasbíralo 19 žáků
3. 1.A (13,85 kg) - nasbíralo 11 žáků
4. 4.A (41,05 kg) - nasbíralo 8 žáků
5. 5.A (6,15 kg) - nasbírali 4 žáci
6. 5.B (4,80 kg) - nasbíralo 5 žáků

VYHODNOCENÍ 2. STUPEŇ

1. 7.A (10,70 kg) - nasbíralo 6 žáků
2. 6.B (8,25 kg) - nasbírali 4 žáci
3. 8.A (3,05 kg) - nasbírali 3 žáci

Ostatní sběrači: 8,1 kg

Jízda zručnosti NA KOLOBĚŽCE

aneb Koloběžkiáda

**Den dětí oslavila školní družina
1. června jak jinak
než sportem a soutěžením.**

Paní vychovatelky připravily pro děti překážkovou dráhu (kuzele, houpačku, podjezd, převoz kelímku s vodou ...), koloběžky, diplomy, ceny a mohlo se začít.

Závodili nejen starší čtvrtáci a pátáci, ale také naši nejmenší. V některých případech byly naměřeny opravdu skvělé časy.

Vyhodnocení proběhlo ve třech kategoriích a ti nejlepší si vybrali některou z cen a směli vystoupit na stupně vítězů.

Text a foto: Dagmar Urbanová

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Kategorie 1. třída:	Holásková Markéta Gorbačova Julie Sevránková Barunka
Kategorie 2. a 3. třída:	Vodák Jakub, 3.tř. Svojanovská Anička, 3.tř. Špaček Štěpán, 2.tř. Vodáková Aneta, 4.tř.
Kategorie 4. a 5. třída:	Kotrla Ivo, 5. A Kopečný Martin, 4.tř.

MĚSTSKÉ VÍCELETÉ GYMNÁZIUM

Vinařská 29, Klobouky u Brna

tel. 519 420 066 ■ e-mail: gymklob@seznam.cz ■ www.gymklob.info

ředitel školy: RNDr. Přemysl Pokorný

Vážení spoluobčané,

rád bych Vás informoval, co našemu gymnáziu přinesl letošní školní rok. Po minulých úspěšných letech, kdy naši studenti vítězili v krajských kolech naukových soutěží, reprezentovali školu v národních soutěžích, či dokonce přivezli medaile nejvyšší při reprezentaci nejen školy, ale i naší vlasti v zahraničí, jsem poněkud trnul v obavách, jak dopadne rok letošní. Obavy se naštěstí ukázaly liché a jsem velmi rád, že Vás mohu opět seznámit se skvělými výsledky snažení našich studentů. Již tradičně se dařilo našim studentkám v krajském kole biologické olympiády. Eva Vojáčková se dokonce umístila v národním kole nejvyšší kategorie na výtečném třetím místě. Její sestra Petra suverénním způsobem zvítězila v krajském kole chemické olympiády. V této kategorii se bohužel republiková kola nekonají. Velkým úspěchem skončilo klání našich studentů krajském kole Středoškolské odborné činnosti. Milan Novotný a Veronika Křížová si vítězstvím zajistili postup do kola národního.

Stejnou radost mi udělali studenti, kteří skládali na naší škole národní zkoušky z francouzštiny - DELF. Snad i proto nás opět oslovilo francouzské vyslanectví v Praze, poděkovalo za spolupráci a nabídlo možnost pořádat tyto zkoušky i v následujícím roce. Vzhledem k tomu, že jsme jediná škola na okrese Břeclav (a jedna ze tří v Jihomoravském kraji), která může tyto zkoušky pořádat, pokládám tuto nabídku za čest.

Milí spoluobčané, blíží se doba dovolených a s tím i čas odpočinku. Chci Vám popřát hodně slunečných dní, osobní pohodu a radost při Vaší každodenní činnosti.

RNDr. Přemysl Pokorný
– ředitel gymnázia

Majáles

V pátek 27. května se po měsíci příprav vydal šestý ročník našeho gymnázia směr kloboucká sokolovna, aby dola-dil poslední maličkosti týkající se večerního Majálesu. Tento den jsme se neučili, ale celé dopoledne jsme uklízeli, nosili stoly a židle a připravovali jsme se na naši velkolepou akci.

I přes všechny nástrahy a překážky jsme večer čekali první návštěvníky s pocitem, že jsme odvedli dobrou práci a že na dnešní noc nikdo jen tak nezapomene. Selátko se pěkně točilo a jeho vůně se linula až na náměstí, světla byla zapojena a kapela ladila své nástroje tak vášnivě, že jsme se modlili, aby se nám sokolovna nezřítila na hlavu.

Po osmé hodině se začal sál pomalu plnit a my jsme

měli zase plné ruce práce. Někomu se sice může zdát, že lepit pásky a rozdávat lístečky by zvládl i žák mateřské školy, ale my sami jsme měli možnost se přesvědčit, že to zase taková legrace není. Zkuste v tom hluku vysvětlovat, že hlasovací lístek neznamená slosovací, a že tudíž jeho majitel opravdu nic nevyhraje, nebo lepit pásky tak, abyste přitom nestrhali někomu pár chlupů z ruky.

Během celého večera a noci nás provázeli naši zkušení moderátoři a spolu s nimi se o zábavu postarali jak dýdžejové P. J. a Bohis, tak kapely

Majáles 2011 - free style

La Bande a Frog in fog. V průběhu večera se osmělili i ti největší stydlíni a za chvíli byl parket plný.

Nemohli bychom ale naši akci říkat Majáles, kdyby se zde nevolil král Majálesu. I my jsme samozřejmě měli několik kandidátů, kteří se o tento post ucházeli. Všichni tři - Lutrik, Hamprdón i Sniper Sniperovič Sniperovskij - si museli získat přízeň svých voličů nejdříve silovou disciplínou, kde se i se svou družinou přetahovali lanem, a poté nám předvedli svou kreativitu ve free stylové disciplíně. Mohli jsme tak zhlédnout jak taneční, tak pěvecká čísla a o zábavu bylo opravdu postaráno.

Něco málo po půlnoci tak mohli moderátoři vyhlásit krále letošního Majálesu, kterým se nestal nikdo jiný než Ham-

prdón, jenž získal největší počet hlasů. Král se stal majitelem královské koruny, která mu byla předána z rukou loňského vítěze Timothyho V., a kromě toho získal mnoho dalších zajímavých cen, jako na-

Majáles 2011 - silová disciplína

příklad peněžní výhru v hodnotě 1000,- Kč nebo mobilní telefon.

I přes tradiční nepřízeň počasí musím říct, že se nám Majáles opravdu velmi vy-

Král majálesu

dařil, a děkujeme všem, kteří se podíleli na tom, aby se tato skvělá akce mohla uskutečnit.

Za organizátory Markéta Kurečková (G6), foto: studenti

Delf scolaire

Zúročit své znalosti chce čas od času každý. Studenti našeho gymnázia měli tuto možnost na konci minulého kalendářního roku. Odměna se dostavila o trochu později, na konci března.

Abychom byli konkrétnější: Městské víceleté gymnázium se opět zapojilo do konání zkoušek z francouzského jazyka, které známe pod názvem Delf scolaire. Jedná se o mezinárodně uznávané zkoušky, které organizuje Francouzská aliance. V letošním roce došlo k nemalé změně. Naše gymnázium se na základě smlouvy s Francouzskou ambasádou v ČR a Francouzskou aliancí v Brně na organizaci zkoušek přímo podílelo. Studentům tato spolupráce prospívá, minimálně

s ohledem na cenu a skutečnost, že již není třeba pro absolvování zkoušek jezdit do Brna, jak tomu bylo dosud.

Zkoušky Delf scolaire, podobně jako zkoušky z jiných cizích jazyků, se odehrávají na 4 úrovních. Naši studenti prozatím zůstávají u prvních dvou stupňů. Základní úroveň, tedy A1, vykonalo 17 studentů (IV. a V.G.). Z úrovně vyšší (A2) se nyní těší 2 studentky ze VII.G. Všichni tito úspěšní kandidáti si 25. března na Francouzské alianci v Brně převzali diplom z

rukou Marca Brudieux, ataše Francouzského institutu v Praze, který mj. kvůli této příležitosti zavítal na Moravu. Předávání diplomů provázelo malé občerstvení, studenti si ale především vyslechli povzbuzení k dalšímu pokračování při prohlubování znalostí z francouzštiny. A proto doufáme, že tato motivace studentům vydrží, neboť jsme na příští rok obdrželi nabídku na navázání této spolupráce.

Petra Zachová

Biologická olympiáda

V letošním školním roce proběhl 45. ročník Biologické olympiády a naši studenti v této soutěži opět dosáhli výborných výsledků.

Účastníci kategorií C a D (určenou pro 6. a 7., resp. 8. a 9. třídu a odpovídající ročníky gymnázií) letos řešili úlohy tematicky zaměřené na povrchy těl rostlin a živočichů. V okresním kole kategorie C, které se konalo 5. dubna na břeclovském gymnáziu, nás úspěšně reprezentovaly Monika Kopečková (4.G), která se umístila na šestém místě, a Eliška Honzirková (3.G), která vybojovala bronzovou pozici a zároveň tím také postup do krajského kola. Tam nakonec nedosáhla některého z předních míst, ale to především proto, že soutěžila i s o rok staršími studenty.

12. dubna se konalo okresní kolo kategorie D, kde krásného výsledku dosáh-

li druháci Kristýna Němcová (6. místo) a Jan Konečný, který se umístil na skvělém třetím místě. Z důvodu omezeného počtu soutěžících se olympiády pouze „mimo soutěž“ zúčastnil také Jakub Kříž z 2.G, který získal shodný počet bodů jako Jan, umístil by se tedy opět velmi vysoko.

„Středoškolské“ kategorie A a B se v letošním roce nesly ve znamení ochrany přírody. Krajského kola nejvyšší kategorie A se 8. dubna zúčastnily studentky septimy Denisa Veselá a Eva Vojáčková. V konkurenci více než třiceti účastníků se obě umístily v první polovině startovního pole - Denisa na 16. a Eva na prvním místě s postupem do ústředního kola. To se konalo 2. - 6. května na ČZU v Praze

a Eva se společně se dvěma studenty českobudějovického gymnázia Jírovce umístila na třetím místě.

Svého reprezentanta, resp. reprezentantku mělo naše gymnázium samozřejmě i v krajském kole kategorie B, které se konalo v pátek 15. dubna na MZLU Brno. Ze školního kola postoupili Richard Schubert a Klára Pucholdtová (oba 5.G), krajského kola se nakonec zúčastnila jen Klára, která se však rozhodně mezi dalšími 32 účastníky neztratila.

Všem studentům gratulujeme a děkujeme za úspěšnou reprezentaci.

RNDr. Eva Vojáčková

Češi ve světě

Jsem si téměř jistá, že kdybych se na informace o České republice zeptala nějakého občana v Asii, Americe, Austrálii nebo Africe, vyvalil by na mě oči a upřímně by se mi vysmál. Evropan by mi možná dokázal říci, že je to stát v Evropě. Ano, Česká republika opravdu patří mezi malé státy, o kterých se asi běžně ve škole neučí, ale ve srovnání se státy s podobnou rozlohou a obdobným počtem obyvatel bych Česko zařadila na špičku. Má domněnka není bezdůvodná.

Myslím si to proto, že Česká republika má i několik a mnohdy i velmi významných

nej. Asi se neříká jen tak pro nic za nic, že když dostat infarkt, tak nejlépe právě u nás. Naše medicína totiž patří mezi nejvyšší na světě. V Česku máte velmi vysokou pravděpodobnost, že přežijete infarkt. Jednak se k vám velmi brzo dostane pomoc a také čeští lékaři dokážou nějakým záhadným způsobem zprůchodnit vaše ucpané cévy. Čeští lékaři také nejlépe

zvládají péči o předčasně narozené děti a úmrtnost novorozenců se u nás také řadí mezi nejnižší. Jako další plus českého zdravotnictví bych zmínila systém očkování. Možná je to pro vás novinka, ale Česká republika se může chlubit jednou z nejvyšších proočkovaností.

Možná si teď říkáte: „Zdravotnictví sice super, ale co další důležité složky,

jako například školství, ekonomika, sociální zabezpečení či politika?“ S jistotou vám mohu odpovědět, že i v těchto oborech máme mnoho nej, ale abych tu jimi mohla oponovat, nemám dostatečné informace. Jediné odvětví, kterým ještě můžu podpořit naše vlastenectví, je krása České republiky. Zkuste se někdy oprosit od všedních povinností a jenom se tak projít ulicemi. Zvláště teď na jaře může být tato procházka velkým zážitkem. Jednak zhlédnete mnoho překrásných památek, které se povětšinou jejich majitelé snaží udržet v dobrém stavu, ale také rozkvetlé stromy a občas také potkáte pouličního umělce. Myslím si, že každý Čech by měl nejprve pořádně poznat rodnou zem a až potom odjet na dovolenou k moři, aby později mohl srovnávat. Možná by potom zjistil, že na tom nejsme tak špatně, jak se zdá.

Máme tedy dobré základy, teď ale nastává otázka, jak se s nimi popereme my, současní obyvatelé a reprezentanti České republiky. Možná právě v nás tkví ten zásadní problém. O Česích se totiž asi zaslouženě říká, že jsou hamižní, sobečtí, závistiví, vychytralí. Často se také setkáme s označením koumáci nebo zloději. Právě s těmito většinou hanlivými označeními bychom měli začít něco dělat. Když se každý zamyslí sám nad sebou, ujasní si svoje cíle a upřednostní optimismus nad pesimismem, mohli bychom se stát i super národem. Národ, který má zajímavou historii, krásné prostředí, vědecké špičky a milé občany, se brzo stane velmi navštěvovaným a my se staneme těmi, kteří budou diktovat, co je in a co out. Drobnosti se doladí časem a každý už bude znát minimálně pojem The Czech Republic.

Divadelní představení německy a netradičně

Šestý a sedmý ročník gymnázia dostal 2. května možnost ověřit si své znalosti německého jazyka v praxi, a to návštěvou divadelního představení „HERZLICH WILLKOMMEN“ (Srdečně vítajte). Kdo očekával tradiční divadelní budovu, byl šokován syrovým prostředím klubu v Brně na Leitnerově ulici. A také divadelní soubor překvapil svým počtem pouze dvou herců.

Zpočátku velmi rozpačití studenti však postupně překonali svou trému a jazykovou bariéru a zapojili se do interaktivního představení. Výborně nás reprezentoval Marek Dostál ze 6.G, který se na jevišti dokázal zapojit do improvizace scénky z rodinného života.

Studenti byli nakonec příjemně překvapeni svou znalostí němčiny a schopností komunikace a rozhodně se chtějí příští rok zúčastnit znovu.

Mgr. Dagmar Černá - MěVG Klobouky

Petra Vojáčková

Čarovné

PRSTÝNKY

Pepík seděl v lavici a sledoval hodiny nad tabulí. Byla zrovna hodina matematiky a jemu se zdálo, že se čas hrozně vleče. Konečně zazvonilo na přestávku a chlapec vyběhl ze dveří na chodbu. Kam se jen podíval, panovala nuda, jako by poletovala po škole a sedala si na žáký. Ti se různě povalovali po lavičkách a hleděli do prázdna. Kdo neseděl, líně se ploužil chodbou, zrovna jako Pepík. „Půl jedné,“ říkal si pro sebe při pohledu na hodinky, „ještě jedna hodina a půjdu konečně domů.“ I když domů se mu taky moc nechtělo. Pořád si stěžoval, jak moc se nudí.

Konečně vyučování skončilo. Pepík chodil cestou ze školy přes jednu opuštěnou zahradu. Snad ani nikomu nepatřila. I dnes se tuďy loudal a přemýšlel, co bude odpoledne dělat. Vtom se v trávě něco zablýsklo. Chlapec přišel blíž, sklonil se a poznal, že je to prsten. Hned ho napadla myšlenka: „Přinesu ten prstýnek mamince. Určitě jí tím udělám radost, už dávno jsem ji něčím nepotěšil.“ Zvedl blyštivý kroužek ze země a už si ho zkoušel na prst, jestli nebude mamince malý. Ale jak si jej navlékl, začaly se najednou dít podivné věci. Čas náhle neúprosně běžel kupředu, a než se Pepík nadál, pobíhali kolem něj lidé, bourali domy a nové stavěli, jako by ze země vyrůstaly nové paneláky, obchody, továrny, a celé městečko se měnilo k nepoznání. Vše probíhalo jako ve zrychleném filmu. Chlapec si připadal, že je v animované pohádce.

Náhle vše pochopil. Je v budoucnosti. Prstýnek ho přenesl do neznámého času. Rychle si ho sundal z prstu, aby se rychlý běh událostí zastavil. Ale už bylo pozdě. Ocítl se uprostřed továren, vysokých komínů, obrovských obchodních domů a paneláků. Nikde žádný park, žádná zahrada, žádná zeleň.

Tu kolem něj prošel zvláštní pán, který vypadal jinak než Pepík. Měl dlouhé odstáté uši, velké vypouklé oči, drobnou po-

stavu, která se kolíbala ze strany na stranu na placatých chodidlech. Na sobě měl leskle zlatou kombinézu a na ní spoustu kapes. Ihned si Pepíka všiml a přispěchal k němu.

„Vy nejste odsud, že?“ zeptal se mužiček.

„Ne, to opravdu nejsem,“ odvětil chlapec. Krátce vysvětlil, odkud pochází, a ukázal muži lesklý prsten. „Jsem z toho celý překvapený a zmatený,“ dokončil své vyprávění Pepík. Při pohledu na prsten mužiček zajásal. „Hm... mohl byste nám pomoci,“ řekl si zamýšleně a potichoučku, že to i Pepík přeslechl. A hned se představil: „Pardon, jsem já to ale nezdrovák, jmenuji se Šeram Šoel, ale přátelé mi říkají Šeri.“

„Já jsem Josef Novák, ale přátelé mi říkají Pepíku.“

„Těší mě,“ podával Šeri chlapci ruku.

Muž provedl chlapce městem. Vyprávěl, že se dříve jmenovalo Teplou, dnes už ale Mrazákov.

„Proč se to tu tak jmenuje? Proč jste město přejmenovali?“ ptal se Pepík.

„Týden je zde normální průměrná teplota, ale ten další týden je zima jako v mrazáku,“ vysvětloval Šeri.

„Ale k věci. Říkám si, že když jste se sem dostal, když vás tento osudový prstýnek přenesl z minulosti do budoucnosti, musí v tom být nějaké znamení. Myslím, že jste předurčen k tomu, abyste nám pomohl.“

„Já?“ otevřel překvapením Pepík pusou.

„Ano, vy.“

„Ale jak?“ ptal se hoch.

„No, víte, nejsme tady úplně spokojeni. Naše planeta již není, co bývala. Celá příroda je zničená, vzduch se už pomalu nedá dýchat. Hrozí zkáza celého našeho lidstva. Před nedávnem jsme zjistili, že nedaleko od naší Země je malá planeta, na které by se dalo za určitých podmínek žít. Ale lidé se stěhovat nechtějí, toto je jejich domov. Kdysi jsme měli možnost dát přírodu do pořádku, a to vždy, když se nám zdálo být nějakým způsobem znečištěná. Měli jsme k tomu kouzelný prstýnek, podobný tomu vašemu. S jeho pomocí se dalo vše zlé v dobré obrátit. Před mnoha lety se však prstýnek ztratil, byl zřejmě ukraden a naše příroda dopadla

takto...“ máchl Šeri rukou kolem sebe.

„To je zlé. A co s tím já mohu dělat, když už prstýnek nemáte?“ otázal se Pepík smutně.

„Ale ano, máme. Nedávno byl nalezen,“ řekl Šeri.

„Tak proč nedáte vše do pořádku?“ divil se chlapec.

„Protože je příroda již tak zničená, že to už ani kouzelný prstýnek nedokáže navrátit zpět. Zkoušeli jsme to mnohokrát, ale bez výsledku,“ posmutněl mužiček.

Pepík stále nechápal, co po něm tento muž chce. Ten mu v krátkosti vysvětlil, že je potřeba dostat prstýnek do minulosti, do doby, ve které chlapec žije, a už tam přírodu navracet k lepšímu.

Pepík se usadavě rozplakal. „Ale proč pláčete?“ ptal se Šeri soucivně.

„Když já ale nevím, jak se mám do té minulosti dostat. Už je mi i smutno,“ vzlykal chlapec.

„Ale to přece není žádný problém!“ zvolal muž, „my jsme už takový vynález objevili.“

Šeri vytáhl z kapsy náramek se slovy: „Tohle je vraceč do minulosti. Až budeš ve své době, nasad' si tento prstýnek, a kdykoliv budeš chtít přírodu napravit, lehce na něj dýchni a polib ho.“ Podal Pepíkovi prstýnek, který byl podobný tomu jeho, jen měl červený kámen.

Ve spěchu se spolu rozloučili, Šeri popřál chlapci šťastnou cestu a připnul mu na ruku náramek.

Pak už vše šlo jak po másle. Čas se začal přetáčet nazpět, a než se Pepík nadál, stál opět na travnaté zahradě. Teprve teď si všiml, že jsou na ní vysoké stromy, ale mají téměř uschlé listy. Zřejmě to způsobil kouř z nedaleké továrny. Pepík nemeškal, nasadil si prsten, dýchl na něj, a jakmile ho políbil, byly stromy zase krásně zelené. „Hurá, funguje to,“ zvolal radostně.

Od té doby Země jenom vzkvétala. Ovzduší bylo stále čisté, voda v řekách a jezerech čirá, všude rostlo plno zeleně, živočišné druhy přestaly vymírat.

A co se stalo s prsteny? Pepík své tajemství prozradil jen svým rodičům, pak svým dětem a vnukům. Prsteny zůstaly v rodině jako nejценnější poklad, dědí se z generace na generaci a díky nim se celému lidstvu krásně žije.

Monika Koutná, G1

7.G NA VÝLETĚ V POLSKU

V pondělí 23. května se naše třída vydala na jednodenní poznávací zájezd do Polska. V programu byla návštěva dvou památek zapsaných na listinu kulturního dědictví lidstva UNESCO – Věličky a Osvětimi.

Osvětim

Podle hesla „ranní ptáče dál do- skáče“ jsme před druhou hodinou vyrazili směr Polsko. Po menší anabázi cestou do Hustopečí, kde se k nám přidali žáci zdejší základní školy, a zastávce v Brně už nám dál nic nebránilo v jízdě. Do solných dolů ve Věličce jsme dorazili po osmé hodině ranní. Nevyspaní a rozlámaní jsme se vypotáčeli z autobusu a chystali se na výpravu pod zem. Prodrali jsme se skrz skupinku nadšených Japonců s fotoaparáty a Angličany s pohotově připravenými deštníky, což bylo zcela na místě, protože bouřka se opravdu hnala. Do uší nám vnikala melodická francouzština i rázná němčina, až jsme se nakonec shlukli kolem naší průvodkyně v černé hornické uniformě.

Napřed nám vylíčila historii tohoto unikátního místa. Sůl kamenná se zde se těží už plných 700 let, což je na solný důl opravdu hodně. Zdejší bohatá ložiska vznikla před 15 - 20 miliony let po ústupu moře. Tenhle nestor se pyšní devíti úrovněmi těžebních pater a sahá do hloubky 327 metrů. Veřejnosti je však přístupných pouze 3,5 kilometru šachet ve 33 komorách. Po dřevěném schodišti, které nebralo konce,

jsme sestoupili 60 metrů pod zem. Naše téměř dvě hodiny dlouhé putování vedlo skrz staletí i těžební patra. Dozvěděli jsme se něco o práci a životě horníků, kochali jsme se překrásnou výzdobou kaplí a komor a mezitím jsme se dostali o dalších několik desítek metrů níž. Potemnělým a studeným bludištěm chodeb a jeskyní jsme se prokutali až na konec prohlídkové trasy. Tady nás uvítaly stánky se suvenýry a omamná vůně z jídelny nám připomněla, že je čas oběda. Napřed ale bylo potřeba se dostat zpátky nahoru. Jak? Naštěstí výtahem. Chození po schodech sice příznivě působí na srdce, ale nic se nesmí přehánět. Popravdě, když jsme viděli výtahy, litovali jsme, že po schodech jít nemůžeme... Přenosná kovová klíčka na králíky nás obrovskou rychlostí katapultovala zpět na povrch země. Svět se najednou jevil o tolik krásněji!

Čekala nás asi hodinová cesta do Osvětimi – symbolu teroru, vyvražďování, holocaustu. Slunce svítí, průvodcova slova mrazí. Všudypřítomný nasládlý zá- pach, autentické fotografie, zachovalé

oblečení, podepsané kufry... Věci, které plně zasáhnou a drtí. Člověku připadá, že ani není možné, aby se takové věci děly. Jsme přece lidé...

Kromě hlavního tábora Auschwitz (česky Osvětim) jsme si prohlédli také Birkenau (Březinka). Březinka byla o hodně větší než Osvětim, také podmínky, ve kterých lidé přežívali, byly mnohonásobně horší. Nedostatek jídla, nulová hygiena, těžká manuální práce. I zdatnější jedinci zde nepřežili déle než tři měsíce. Pokud ovšem nebyli rovnou po příjezdu posláni do plynových komor. Velitel tábora Rudolf Höss při Norimberských procesech uvedl, že zde zemřely více než tři miliony lidí.

Šťastně a ve zdraví jsme se vrátili večer domů. Opravdu jsem za to děkovala. Vzpomněla jsem si totiž na lidi, kteří v mých představách spolu se mnou vstupovali hlavní branou do Osvětimi, ale ven už mě nenásledovali.

Veronika Křížová VII. G,
FOTO V.II.G

MĚSTSKÁ STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA

nám. Míru 6, Klobouky u Brna

tel. 519 419 211 – 213 ■ e-mail: reditel@sosklobouky.cz ■ www.sosklobouky.cz
ředitel školy: Mgr. Josef Žáček

Poznávací výlet DO VÍDNĚ

Vyučující německého jazyka pořádají pro studenty naší školy exkurze do rakouské metropole.

Letos připadla na Škaredou středu. Odjžděli jsme z Klobouk v půl sedmé ráno a do Vídně jsme dorazili asi po třech hodinách. Během cesty jsme si se studenty opakovali poznatky o realitách Rakouska, historii Vídně, jejich nejvýznamnějších památkách a nejzajímavějších osobnostech.

Prvním cílem našeho výletu byl velkolepý zámek Schönbrunn, jehož hod- nosné interiéry obdivovala většina zúčastněných. Ostatní strávili tento čas v neméně atraktivních zahradách Schönbrunnu, kde se právě konaly veliko- noční trhy. Ve dvanáct hodin jsme se autobusem přesunuli do centra Vídně. Vystoupili jsme před budovou novogotické radnice, pokračovali k nově zrekonstruova-

pokračování na str. 8

nému novořeckému parlamentu a budovám Kunsthistorického a Přírodovědeckého muzea, které ukrývají řadu cenných sbírek. Dále jsme prošli komplexem Hofburgu – někdejší císařské rezidence, až jsme se nakonec dostali na Štěpánské náměstí. Zde jsme mohli obdivovat gotickou perlu Vídně – mohutný chrám sv. Štěpána. Zdatní jedinci si kromě jeho interiéru nechal ani fascinující výhled z Jižní věže.

Odpolední část programu si studenti určovali sami. Mnozí ještě před svými 18. narozeninami využili příznivých cen vstupenek a nechali se provést hlavními apartmány Hofburgu – navštívili např. císařské po-

koje nebo muzeum půvabné císařovny Sisi. Jiní si ověřovali své schopnosti orientace v neznámém prostředí - vybaveni mapou města a plánkem metra prozkoumávali možnosti dopravy v rakouské metropoli. Nebylo málo ani takových studentů, kteří se svou němčinou pokusili oslnit obsluhu mnoha kaváren a cukráren, které jsou pro Vídeň tak typické.

V půl páté odpoledne jsme se všichni ve zdraví sešli před budovou radnice a vzápětí jsme se plni nových dojmů i suvenýrů vydali k domovu.

Text, foto: Mgr. Adéla Brechličuková

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Náměstí Míru č. 6, Klobouky u Brna

tel. 519 419 253 ■ e-mail: ms.klobouky@email.cz

ředitelka: Jitra Svobodová

Prázdniny už nám klepou na dveře a zase je jeden školní rok za námi. Sluníčko nás provázelo po celý rok – i když někdy opravdu jen hodně obrazně. Přesto i tak mělo dost práce, aby nás všechny zahrálo alespoň fiktivně a zároveň nás dokázalo doprovázet na všech akcích, které byly pro děti připraveny.

VŠICHNI SPOLU I SE SLUNÍČKEM

Již v měsíci únoru všechny děti v předškolním věku navštěvovaly tzv. „Školu nanečisto“, která úspěšně probíhá v Základní škole Klobouky u Brna již třetím rokem. Děti se zde seznámí nenásilnou formou se svou paní učitelkou, s budovou školy a vším co budou ve škole potřebovat. Tato forma seznámení se se školou je pro všechny opravdu velkým přínosem.

V měsíci březnu naši „předškoláci“ opět díky manželům Blanářovým absolvovali Lyžařský výcvikový kurz. Tento již tradičně probíhal pod vedením zkušených lyžařských instruktorů na sjezdovce v Němčičkách. Celý výcvik i doprava byly manželů Blanářovými sponzorovány. Moc děkujeme.

Na velikonoční výzdobu i na vlastní výrobu velikonočních kraslic se sluníčko

letos snažilo svítit opravdu hodně. Vše se dětem krásně podařilo. V měsíci dubnu se děti účastnily přehlídky dravců na místním hřišti a měly tak možnost seznámit se s nimi a vidět je na vlastní oči.

A je tu květen a s ním ruku v ruce přichází svátek maminek. Také letos děti popřály maminkám a nejen jim, na Sokolovně.

Děti navštívily také Muzeum, kde se seznámily s památkami a také tradicemi města a Městský úřad, kde jim přímo učarovaly „lustry, jako v zámku“ i zámecký pán se svou paní. Dalším velkým zážitkem byla pro děti návštěva Hasičské zbrojnice s její výbavou.

A už je tady červen, kdy mohly děti díky panu Trlicovi z Morkůvek oslavit svůj svátek na skákacím hradě, který nám byl také sponzorsky zapůjčen. Také při „Hledání pokladu“ si sluníčko, děti i paní učitelky dali hodně záležet a tak se dětem pomocí skřítků podařilo za velké radosti všech, pirátský poklad najít.

Teď už nás čeká výlet do Brna a Těšan, společný táborák na rozloučenou se školním rokem a slavnostní rozloučení s předškoláky sladkou tečkou v cukrárně. A hurá - prázdniny mohou začít! Přejeme vám všem, aby se i ty vaše vydařily.

**Text: Jitra Svobodová
Foto: Alena Pitlachová**

